

Κ

Κ

- ἐπιτορκία (παράβασις ὄρκου). = κηάжій.
- Κλατβοπρεстѣнникъ, α. ἄρσ. Κηάζь, α. ἄρσ. (ἢ κλητ. κηά-
ἐπίτορκος (παραβάτης ὄρκου). же). ἄρτων, ἡγεμῶν, ἐξουσι-
Κνήга, η. θηλ. βίβλος, βιβλίον, αστήσ.
δέλτος. Со́удца κνήгамъ. Κο καὶ κз. προθ. πρὸς.
μανθάνω γράμματα. Ковάρный, αμ, σε. ἐπιθ. πα-
Κнигоχρήнитель, α. ἄρσ. βιβλι- νοῦργος, μηχανητικός, ὕ-
οφύλαξ (κοιν. βιβλιοθηκά- πουλος, δόλιος (δολομήτης,
ριος). доломήχανος).
Κνήжникъ, α. ἄρσ. γραμμα- Коварно. ἐπιρ. πανούργως,
τεὺς (δηλ. γραμματισμένος, σοφιστικῶς, ὑπόουλως, δολίως.
προκομμένος). Коварство, α. οὐδ. πανουργία,
Κνήжный, αμ, σε. ἐπιθ. βιβλι- πανούργευμα, μηχανή, τέχ-
κός, βιβλιακός, ὁ ἀνήκων εἰς νασμα, σόφισμα, σκευωρία,
τὴν βίβλον. 2) = κνήжникъ. μηχανορροφία, ραδιουργία,
(мѣжа κνήжна [281]. ἄνδρα ὑπουλότης (δολοπλοκία, δο-
εἰδήμονα τῶν γραφῶν, λό- λορροφία).
γιον, πεπαιδευμένον). Коварствѣю, еши. -ствовахъ.
Κηагінъ, η. θηλ. ἡγεμονίς, γυ- = οὔχηпράю = κόзиствѣю.
νὴ ἡγεμόνος. Ковчегъ, α. ἄρσ. κιβωτός.
Κηажение, ἱα. οὐδ. ἡγεμόνευ- Ковчегецъ, жца. ἄρσ. (ὑπο-
μα, ἡγεμονία (τὸ ἡγεμο- χορστ.) κιβώτιον, θίβη.
νεύειν). Ковъ, α. ἄρσ. ἐνέδρα, ἐπιβου-
Κηажескій, αμ, σε. ἐπιθ. ἄρ- λή.
χοντικός, ἡγεμονικός. Когдā. ἐπιρ. πότε. § да не
Κηажество, α. οὐδ. ἡγεμονία, ἢ когдā. μῆποτε. § когдā лево.
ἐπικρατεία ἐνὸς ἡγεμόνος. ὅτε δήποτε, ὀπηνίκα ἄν.
Κηажіѣ, αμ, се. ἐπιθ. (κτητ.) Кожα, η. θηλ. δέρμα, δέρις,
ὁ τοῦ ἄρχοντος, τοῦ ἡγεμό- δορά.
νος. Кожаный, αμ, се. ἐπιθ. δερμά-
Κηазевъ, α, ο. ἐπιθ. (κτητ.) тинος.